

godskørsel samt af tilsvarende regler med andre lande. I henhold til bestemmelsen vil der således bl.a. kunne fastsættes nærmere regler om udenlandske motorkøretøjers adgang til at udføre godskørsel mellem steder i Danmark (cabotagekørsel), om gensidig anerkendelse af kvalifikationsbeviser og om afgivelse af statistiske oplysninger m.v.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder en angivelse af de krav, som skal være opfyldt, for at en tilladelse kan gives til en person til den i lovforslaget § 1, stk. 1, angivne kørsel. Det vil sige den kørsel, der er omfattet af den nuværende ordning med »grønne tilladelser«. Bestemmelsen finder ligeledes anvendelse ved ansøgninger om fornyelse af tilladelser.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, hvori er redegjort for den eksisterende ordning med hensyn til vurdering af en ansøgers økonomiske og faglige baggrund, ligesom det er anført, at Danmark i henhold til forpligtelser i medfør af EF-medlemsskabet skal fastsætte bestemmelser om adgang til erhvervet med godstransport ad landevej i indenlandsk og international transport. EF-reglerne er indeholdt i Rådets direktiv 74/561, der foreskriver, at en ansøger skal opfylde krav vedrørende vandel, økonomisk evne og faglig dygtighed.

Kravet i stk. 1, nr. 1-4, er ikke indeholdt i den nuværende lovgivning, men svarer til de krav, der sædvanligvis stilles i anden lovgivning vedrørende virksomhed, hvortil der kræves godkendelse, tilladelse, bevilling eller lignende.

Kravet i stk. 1, nr. 5, om, at ansøgeren skal have den fornødne økonomiske baggrund svarer til § 5, stk. 1, i lov om godstransport med motorkøretøjer.

Den økonomiske baggrund dokumenteres i dag ved, at ansøgeren bl.a. skal indsende årsbudget og finansieringsplan, således at indtægtsmuligheder og omkostninger, herunder afskrivning og forrentning, kan vurderes. En gennemgang heraf kan ikke alene sikre, at virksomheden kan drives hensigtsmæssigt eller forsvarligt. Det er derfor nødvendigt at udstedelse af tilladelser gøres betinget af, at ansøgeren råder over en nærmere fastsat positiv egenkapital eller der eventuelt stilles bankgaranti, idet kravene kan være forskellige afhængigt af virksomhedens størrelse og de benyttede køretøjer. Det skal også gælde i relation til eksisterende vognmænd, der ønsker yderligere tilladelser. Dette krav vil sikre en højere grad af økonomisk forsvarlig drift og modvirke kørsel i strid med reglerne om køre- og hviletid, overlæs m.v.. Ved ansøgning om fornyelse skal indsendes årsregnskab for det seneste regnskabsår og i tilfælde af dårlig økonomi kan fornyelse ske for et kortere tidsrum end nor-

malt, ligesom fornyelse helt kan nægtes eller kun vil omfatte en del af en virksomheds tilladelser. Ved nyetablering vil tilladelsen ligeledes kunne gives for en kortere periode end normalt, så virksomhedens økonomiske forhold kan blive efterprøvet efter få år.

Kravet i stk. 1, nr. 6, om, at vedkommende ikke må være dømt for strafbart forhold, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, er indeholdt i § 5, stk. 3, i den gældende lov, og tilsvarende bestemmelse er indeholdt i anden lovgivning om tilladelsesordninger.

Henvisningen i bestemmelsen til borgerlig straffelovs § 78, stk. 2, indebærer, at den skal fortolkes på samme måde som straffelovens bestemmelser. Hvorvidt det pådømte strafbare forhold begrundes en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udøve vognmandsvirksomhed, afhænger således først og fremmest af, om det begåede forhold efter sin art viser en særlig fare for kriminalitet i forbindelse med udøvelsen af vognmandsvirksomhed. Ved farebedømmelsen er det afgørende, hvilken risiko der er for tilbagefald for netop denne gerningsmand. Der må derfor tages hensyn til de omstændigheder, hvorunder forholdet blev begået, forbrydelsens grovhed og udførelsesmåde, gerningsmandens personlige forhold på gerningstidspunktet og nu, om det er første gangskriminalitet eller gentagelse, og – ikke mindst – hvor lang tid der er gået siden lovovertrædelsen. Med hensyn til personer, der er dømt for berigelseskriminalitet eller for overtrædelse af reglerne i denne lov samt reglerne i færdselsloven og vedrørende køre- og hviletid, indebærer bestemmelsen, at man som udgangspunkt bør være tilbageholdende med at meddele tilladelse.

Henvisningen til straffelovens bestemmelse indebærer i øvrigt, at nægtelse af tilladelse på begæring af ansøgeren skal indbringes for retten af anklagemyndigheden, jf. straffelovens § 78, stk. 3. Såfremt nægtelsen godkendes af retten, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb. Efter retsplejelovens § 684, stk. 1, nr. 4, behandles sagen for retten i strafferetsplejens former.

Efter bestemmelsen i stk. 1, nr. 7, skal en ansøger i faglig henseende være kvalificeret til at udøve vognmandsvirksomhed, hvorfor der kan fastsættes krav om, at vedkommende i en årrække skal have været beskæftiget i vognmandsvirksomhed, og herigennem have opnået kendskab til erhvervet. Der vil blive fastsat krav om obligatorisk deltagelse i et godkendt kursus med et nærmere angivet indhold, hvorved risikoen reduceres for, at ansøgere, herunder ansøgere, der alene har udført godskørsel med køretøjer, hvortil der ikke kræves tilladelse, ikke har kendskab til de